

16. maj. 1846

FAKTA

Dato:

16. maj. 1846

Sidetæl:

Dagbog G, side 30-31

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19998

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
214-215; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 432

TRANSSKRIFTION

Florenz 16 May 46

Idag kom endelig Brev fra Academiet med de af Stipendiet resterende 400 Rbd. – Tillige Brev fra Skovgaard¹. Hvad skal jeg nu gjøre: vende hjem over Belgien og Holland – eller: over München og Dresden? Opgive alle de deilige Nederlændere, dem jeg dog bedst forstaar, eller opgive Raphaels Cæsilie i Bologna, de herlige Venetianere i deres Hjem, Rotmann² i München og et Møde med Lorenz³ i Dresden, hvor ogsaa Raphaels Madonna del Sixto og Holbeins Borgmester Meier kunde trække mig hen? dog, kommer Tid, kommer Raad! og mit Billed maa jeg først have færdigt, have tegnet endnu mere i Galleriet – saa faaer vi see! – laften ●31● gik jeg til Certosa, et Carteuserkloster paa Veien til Rom en Times Vandring herfra Byen. Der var en Lægbroder som førte mig om i den smukke Kirke med et Frescobilled: Sant Brunos Død, af Bernardino Bocetti, og i en tilstødende Gang smukke Glasmalerier af Giovanni da Udine (1560) i en let coloreret og let behandlet Maneer. Der var en smuk Klostergaard, stor, med en gammel Brønd i Midten; Buegangen var bygget af Orgagna. Der findes 20 Munke, som leve meget strængt, maa op hver Nat til Gudstjeneste i flere Timer og spise "sempre magro", have hver 3 smaae Værelser og en lille særskilt Have foruden den store, jeg dog ikke veed om de besøge. Det er underligt at tænke sig en saadan levende Begravelse midt i det frodige, yppige Land. – Mit lille Billed glæder mig mere og mere, det er dog vist umuligt, at det kan blive ganske slet, jeg har aldrig malet nogen Ting med saa megen Kjærlighed, hvad vil det dog blive en Fryd at behandle vor Natur paa den Maade! snart, snart! thi reiser jeg til Holland bliver Tiden endnu kortere, da der er saa dyrt at leve og Summen bestemt.

¹ Malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Den tyske landskabsmaler Carl Rottmann (1797-1850).

³ Malerkammeraten Lorenz Frølich (1820-1908).

Florenz 9 May.

Jeg begynte mit lille Billed. Bronze-Serinet den 30 April, og er
nu allerede lidt avanceret, det er mig ogsaa en stor Glæde for mig, der
er det ganske ene, uden nogen Sjæl at tale med; det kan ogsaa være
værdt at prøve engang. Om Morguen tegner jeg gerne ogsaa i Galleriet.
Tillig har jeg malet et lille Stads indbyrdes Cascino, som ogsaa gerne kunne
de samme til et Billed, men dertil hørte med Nette en Glæde Lorraine.
Den eneste Scandinav, som er her, er en Der Sandall, med hvem
jeg har her et Brevings pinnet: Trættet Tenice, og det ender
Gudske Lov ikke hver Dag, vi er lige hinandens tappert. Endnu intet
Brev fra Academi - Danmark har givet den Skjæbnet! ligemeget, vi
kommer Thomsen snart, og i første Tilfælde var det jo et elendigt
at ligge sig frem til en Forandring, hvem ved, om ender kan Bronze-Ser-
inet forevendes til Guld allerede her, ja havde jeg gerne ventet med at slægt
det til jeg kom hjem, om det eller nægtesinde bliver triveligt.

Florenz 16 May 46

Idag kom endelig Brev fra Academi med de af
Stipendiet resterende 400 Rd. - Tillig Brev fra Skov-
gaard. Hvad skal jeg mig gøre: vende hjem over Belgien
og Holland - eller: over München og Dresden? Gjøre
alle de sørlige Nederlande, Lene sig det bedst forstaaet,
eller gjøre Raphaels Cæsare i Bologna, de her
lige Venetianere i deres Hjem, Natimann i Mün-
chen og et Møde med Lorenz i Dresden, her
ogsaa Raphaels Madonna del Ligo og Alalberus
Berg mester Meier kunde trække mig her? Jeg
kommer Tid, Gudnær Raad! og mit Billed
anvar jeg først have færdigt, have tegnet endnu
andre i Galleriet - som farer vi se! - Iaften

26

gik vi til Certosa, et Certiner kloster paa Vind
til Rom en Times Vandring herfra Biyen. Der
var en Liegbrøder som førte mig om i den smukke
Kirke med et Frescobilled: Sant Brunos Død, af
Bernardino Rocetti, og i en tilstedende ung smukke
Glasmaleri af Giovanni da Udino (1560) i en
let coloreret og let behandlede Manceu. Der var en
smuk Klostergaard, stor, med en gammel Brønd
i Midten; Brogangen var bygget af Ongegne.
Der findes 20 Mönke, som leve meget strengt, men
op hver Nat til gudstjeneste i flere Timer og spise
"semper magro"; have hver 3 smaa Værelser
og en lille særskilt klave paa den store, og dy
ikke med en de besige. Det er ændværdigt at tænke
sig en saadan levende Reparation midt i det
fodrige, jippige Land. — Mit lille Billed glæ
der mig mere og mere, det er dy vist umuligt.
at det have blive ganske olet, vi har aldrig malet
inogen Ting med saa megen Kjærlighed, hvad vil
det sig blive en Frijs at behandle vor Næters paa
den Maade! smart, smart! Men viiser vi til klal
Land bliver Tiden endom kortere, da der er
saa dygt at leve og Turen er hertermt.